

بررسی عناصر تشکیل دهنده معماری بافت تاریخی بوشهر ره یافتی به الگو واره ها در معماری معاصر بوشهر

سید علی عدنانی^۱، سیده زهرا عدنانی^۲، امیر مهدوی^{۳*}

۱- دانشجوی دکتری معماری، معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر، بوشهر، ایران
(aliadnani.eng@gmail.com)

۲- کارشناس ارشد معماری، دانشکده معماری، دانشگاه تهران، پردیس بین المللی کیش
(zahra.adnani65@gmail.com)

۳- کارشناس ارشد معماری، دانشکده معماری، دانشگاه تهران، پردیس بین المللی کیش
(amirdeburgh@gmail.com)

چکیده

شاخصه معماری بافت شهری، تناوب و تسلسل فضاهایی همراه با کیفیت های بصری متفاوت می باشد. لذا این پیوستگی، امکانی را برای انسان (شهروند) فراهم می آورد تا وجه تمایز فضاها را با هوشمندی خاص خود درک و دریافت نماید. این فضاها مرتبط به هم، برای ادراک و دیده شدن می بایست در یک چشم انداز بصری دیده شود تا با گذر از این فضاها، از محیط پیرامون خود با دریافت پیام ها و پاسخ های متنوع (محیط پاسخده)، درک و احساس مختلفی را کسب نماید. امروزه بافت های تاریخی شهری، نقش مهمی در ایجاد «هویت» در شهرها را ایفا می کنند که با در بر گرفتن سه بُعد «کالبد»، «عملکرد»، «معنا» و به سبب تأثیری که دارند، جزیی غیرقابل انکار از فرم و منظر شهری به حساب می آیند. در این بین شناخت کامل و تحلیل عناصر تشکیل دهنده و انگاره های نظام بصری، در بافت های تاریخی شهری از جایگاه والایی برخوردار است. در واقع خوانایی حاصل از طراحی صحیح و هدفمند الگوها، یکی از عواملی است که هم سبب سرزندگی و هم حضورپذیری محیط می شود. این روزها چهره شهرها با سرعتی زیاد و بدون اندیشه در حال تحول است. در این مقاله نگارنده سعی بر آن دارد پاسخی برای این مهم، که در جامعه کنونی کم و بیش وجود دارد بیابد.

واژه های کلیدی: فرم، بافت، الگو، بافت تاریخی، عناصر تشکیل دهنده معماری، بوشهر